

AARHUS TEATER

AARHUS TEATER
DIREKTION: POUL PETERSEN

TEKSTBIDRAG:

ET GODT OG LYKKELIGT NYTÅR
VELKOMMEN BJARNE FORCHHAMMER

AFTENENS FORFATTER
KOMEDIEN OG LYSTSPILLET
KUNSTEN AT SPILLE LYSTSPIL
EN VIRKELIG TEATERBEGIVENHED

ORIENTERING

Et godt og lykkeligt nytår

ønsker *Aarhus Teater* sit trofaste publikum og siger hjertelig tak for året, der svandt.

Første halvdel af sæsonen 1960–61 er nu overstået. Hvis man skal tro det gamle ord »godt begyndt – halvt fuldendt«, har vi lov at nære store forventninger til forårssæsonen, for vi tør nok sige, at begyndelsen har været god. Der har været mange røde lygter og fine huse, siden vi startede i august med Helge Kjørulff-Schmidt suksessen »Der må være en grænse«. Også til fødselsdagsforestillingen »Der var engang –« var publikumstilstrømningen stor, og om de to følgende forestillinger, Maurice Clavels »Besættelse« og Shakespeares »Machbeth« i Svend Methlings iscenesættelse, sluttede publikum også op. Sidst, men ikke mindst, var der storm på teatrets billetkontor til Thorbjørn Egners henrivende »Folk og Røvere i Kardemomme By«, hvor Birthe Backhausen genskabte suksessen fra Odense.

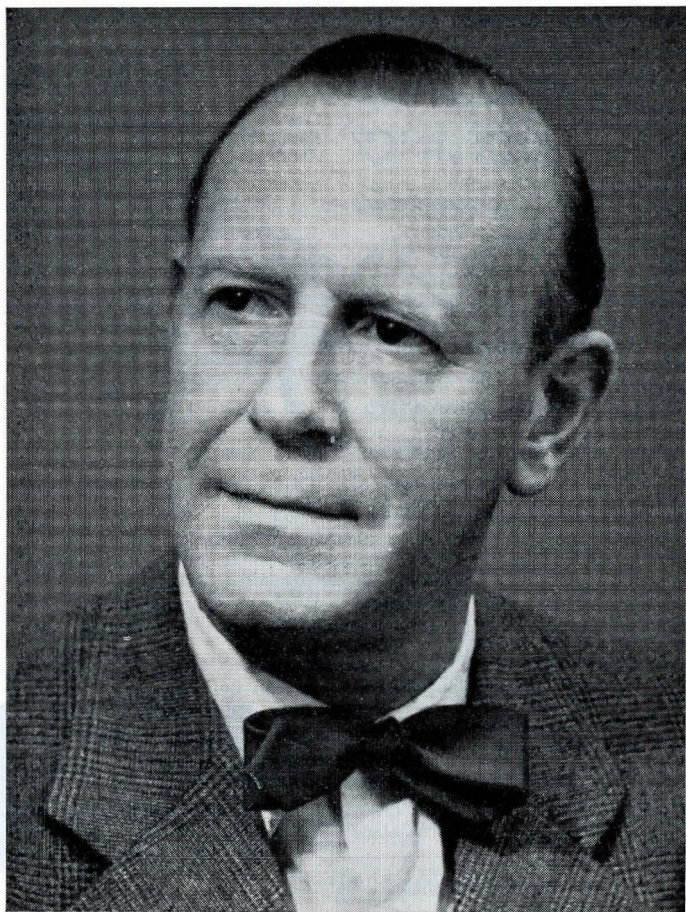
Men også foråret byder på spændende premièrer. Travlheden fra kælder til kvist fortsættes med uformindsket kraft i det nye år. For »Naar engle elsker« engang tages af plakaten, får Terence Rattigans »Fra bord til bord« premièr. Hovedrollerne spilles af gæsterne Nina og Ebbe Rode. I samme periode vises Gustav Wieds »Skærmydsler« og Johan Ludvig Heibergs »Nej« for *Den jydsk skole-scene*. – *Den*

jydske opera møder med en uropførelse i Danmark af Igor Stravinskys »Tom Rakewells lastefulde levned« i Holger Bøllands iscenesættelse, mens Gerhard Schepelern står for den musikalske ledelse. Dernæst kommer det spændende russiske drama »Natteherberget«, hvortil teatret har sikret sig endnu en gæsteinstruktør. Det er Asmund Rostrup, der med stor succes satte samme stykke op på Riddersalen i København i Erling Schroeders direktionstid. Endelig kommer Max Frischs' berømte »Biedermann og Brandstifterne« og fødselsdags-sæsonen slutter med stjernen blandt alle operetter Strauss' festlige »Flagermusen«.

Endelig kan fortælles, at *Ung scene* i løbet af februar får danmarkspremière på Tore Zetterholms *Tiger-Harry*, som Preben Harris sætter op, og som Mime Fønss har oversat.

Vi håber, der blandt alle disse ting også vil være nogle, som *De* glæder Dem til at se.

*Vi siger på forhånd
på hjertelig gensyn i det nye år.*

BJARNE FORCHHAMMER

Velkommen Bjarne Forchhammer!

Midt i sin travlhed med film, radio, fjernsyn, iscenesættelser og roller, både i og udenfor København, kom Bjarne Forchhammer til Aarhus Teater og iscenesatte aftenens forestilling »Naar engle elsker«.

Kunstneren Bjarne Forchhammer dækker et stort felt, ligefra de strengeste karakterroller til de mest sprudlende lystspilroller, men jeg tror, man har lov at sige, at specielt lystspillet – og måske igen specielt det engelske lystspil – ejer hans store kærlighed, både når han selv spiller (een af B. F.s allerstørste successer var titelrollen i »Vores Far«) og når han gennem sin iscenesættelse inspirerer sine kolleger.

Kære Bjarne Forchhammer, med smittende humør og lune har De gjort prøverne til en leg for alle os bag scenen. Vi har moret os dejligt sammen med Dem over Hugh Mills pudsige replikker og overraskende pointer. Vi benytter derfor lejligheden her til at sige Dem

rigtig hjertelig tak, fordi De kom.

Aftenens forfatter

I anledning af skandinavienpremièren på *Hugh Mills* NAAR ENGLE ELSKER udbad forlaget FOLMER HANSEN sig visse oplysninger samt et fotografi af forfatteren. Her er hvad der kan siges om den beskedne Hugh Mills:

»Uheldigvis har Hugh Mills ikke et eneste fotografi i sin besiddelse og har hele sit liv skyet publicity så meget som overhovedet muligt. Alt hvad jeg kan fortælle Dem er, at han er forfatter til »Angels in Love« (»Naar engle elsker«), »House By The Lake«, »Little Glass Clock« samt, at han har skrevet en række film, indbefattende »Monsieur Ripois« (Rene Clement) og »Blanche Fury«. Han arbejdede en tid i Hollywood og har boliger i Paris såvel som i London. Han er passioneret skøjteløber.«

KOMEDIEN

– og lystspillet

er skuespillerens sag – og forfatterens selvfølgelig – i langt højere grad, end tilfældet er med skuespillet og dramaet. Man *kan* opleve en gribende alvorlig forestilling fremført af amatører, og der har i tidens løb været meget betydelige kunstnere blandt instruktører som Meyerhold og Tairov i Rusland og Gordon Craig i England, hvis ideal var skuespilleren som en marionet i instruktørens hånd. Men en opførelse af komedien eller lystspillet er skuespillerens leg med situationer og ord. Både komedien og lystspillet bygger på overraskelsen. Det er som at begynde at bygge et korthus op for tilskuerens øjne, og i det øjeblik tilskueren tror at vide, hvordan det kommer til at se ud, væltes korthuset omkuld for at give plads for en ny opbygning, der igen antager en overraskende form. Dramaet fører os konsekvent og ubønhørligt mod den eneste mulige løsning, komedien og lystspillet skal ustandseligt overrumple os. Men det er ikke blot den enkelte skuespillers sag – det er ensembles. Selv en nok så fremragende skuespiller kan ikke spille lystspil, hvis han ikke har nogen at spille det med og mod. Han må i højere grad end tragediens skikkelse, der kan gå sine egne veje, have spørgsmål og svar på sine repliker. Der er spil,

der kan spilles alene, men i de lette spil som f. eks. badminton må man have modspillere og medspillere enten det drejer sig om double eller single.

Aarhus Teater har gode skuespillere – også lystspilskuespillere – og et godt ensemble. Lad mig blot nævne en af skuespillerne, Gunnar Stryhn, min gamle ven, som jeg har spillet meget lystspil sammen med på det nu for længst henfarne Dagmarteater. Men det er ikke nok med skuespillerne og ensemblet. En meget vigtig medspillende er det publikum, der sidder på tilskuerpladsen. Og premièrens store spørgsmål er altid: Vil de spille med? Vil de være med i legen, så vi sammen kan få en fornøjelig aften ud af det og for et stykke tid i fællesskab glemme alt det, der til daglig kan pine og plage os.

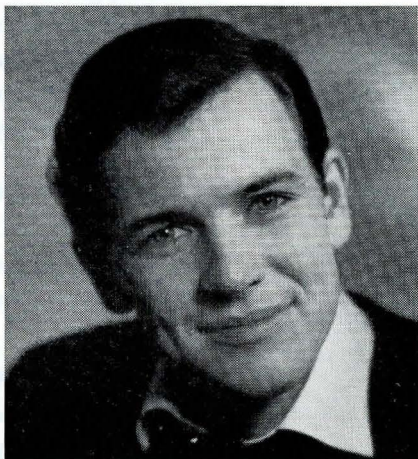
Bjarne Forchhammer.

Elin Reimer

Elna Brodthagen

Ole Wegener

NAAR ENGLE ELSKER

Komedie i 4 afdelinger af

HUGH MILLS

Oversættelse: *Jens Kruuse* Iscenesættelse: *Bjarne Forchhammer* (som gæst)

Dekoration: *Jens-Anker Olsen* – Kostumer: *Maria Deleuran*

PERSONERNE:

Burton, en pige	<i>Inger Gleerup</i>
Sødeste, lord Fauntleroys moder	<i>Elna Brodthagen</i>
Cedric, lord Fauntleroy	<i>Ole Wegener</i>
Lettice, hans kone	<i>Vigga Bro</i>
Violet, grevinde de Chaumont	<i>Elin Reimer</i>
Furse, hushovmester	<i>Poul Gulstad</i>
Molyneux, jarl af Dorincourt	<i>Gunnar Stryhn</i>
Sir Pomeroy Pomeroy-Jones	<i>Poul Petersen</i>
Eustace Pomeroy-Jones	<i>John Hahn-Petersen</i>

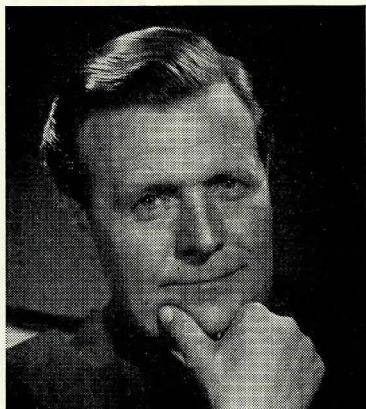
Komediens handling foregår på lord Fauntleroys landejendom i nærheden af
London, omkring år 1888

1. scene lørdag morgen	3. scene søndag morgen
2. scene lørdag eftermiddag	4. scene søndag eftermiddag

Længste ophold efter 2. afdeling – Spilletid ca. 2¹/₂ time

Sceneteknik: *Aage Rishøj* – Belysning: *Carl Andreasen*

Herrekostumerne er syet af firmaet *Gotfred Pedersen og Bang*

Poul Petersen

Gunnar Stryhn

John Hahn-Petersen

Vigga Bro

Inger Glerup

Poul Gulstad

Kunsten at spille lystspil

Følgende uddrag er hentet fra
Athene Seyler og Stephen Haggards bog
»Kunsten at spille Lystspil«.

Oversat af Mogens Wieth.

10. Juni 1939.

Min kære Stephen,

Dit brev får mig til at føle mig som om jeg stod på spring ved galopbanens startlinie, parat til at suse hen ad banen på min kæphest for at bevise dig alle mine teorier om kunsten at spille lystspil. Hvis jeg på nogen måde kan hjælpe din unge ven, skal det være mig en stor glæde.

Til at begynde med vil jeg sige, at »lystspil« er simpelt-hen et synspunkt. Det er et syn på livet udefra, en måde at iagttage den menneskelige natur på. Kan vi være enige om, at det at spille en alvorlig rolle, så den bevæger, blandt andet består i at man lader sig absorbere i rollen, identificerer sig med den og ombytter sit eget jeg med rollens? Hvis vi er enige om det, vil du forstå mig, når jeg siger, at lystspilkunsten synes lige modsat at bestå i at betragte en figur eller en situation udefra, og understrege sin egen glæde ved at se den fra een bestemt synsvinkel. Derfor kræver lystspilkunsten samarbejde med tredjemand for hvem denne iagttagelse gøres . . . publikum, og er i grunden det samme som at genfortælle en god historie ved middagsbordet. Den må have direkte kontakt med den, som den er henvendt til, hvad enten det er vennen ved sin portvin eller »vennerne« i parkettet og på galleriet.

Jeg håber, at dette ikke giver dig det indtryk, at jeg betragter lystspilkunsten som noget lavt, der angler efter »den dumme latter« eller forveksler den med den tarvelige flirt tværs over rampen for at takkes publikum, eller med nogen af de fuldtud tilladelige tricks, som anvendes i varietéer eller revyer, for at få en morsomhed til at »sidde«, som det hedder. Dette er en genre, som kan have sine store fortrin, men jeg er bange for at jeg ikke har noget virkelig kendskab til den eller dens teknik. Jeg kan kun, ud fra min personlige erfaring, diskutere lystspil idet jeg derved forstår: Fortolkningen af en digters lunerige påfund.

Når jeg taler om at etablere direkte kontakt med publikum, mener jeg et umærkeligt, hårfint, næsten uvirkeligt psykologisk bindeled, måske simpelthen blot den ubevidste erkendelse af at hensigten med ens arbejde som lystspilskuespiller er at gøre publikum opmærksom på noget, og at publikums reaktioner herpå er en uundværlig del af dette arbejde. Man må skabe en fin tråd af forståelse af den rolle, man spiller, mellem sig selv og sin tilskuer, så at man på en måde kaster lys over den i fællesskab med publikum. Mon ikke dette chokerer dig lidt? Det er så stik imod den moderne teori om at give sig hen i en rolle, udelukke enhver tanke på publikum . . . om kun at bestræbe sig på at gennemleve et sæt af givne omstændigheder og tillade til-lade tilskueren at kikke på dem, så at sige sig selv uafvidende. Så når jeg taler om et »lystspilspunkt« indser jeg, at jeg betragter det som en sindstilstand, i hvilken skuespilleren nærer et stærkt ønske om at gøre »tredjemand« opmærksom på sin egen morskab ved at betragte sin rolle fra et bestemt synspunkt

*Billede af Elin Reimer i kostume fra »Naar Engle elsker«
sammen med Maria Deleuran og Bjarne Forchhammer*

*Billede af Elna Brodthagen i kostume fra »Naar Engle elsker«
sammen med Maria Deleuran og Bjarne Forchhammer*

EN VIRKELIG TEATERBEGIVENHED

finder sted på *Aarhus Teater* i dagene d. 30. og 31. januar, idet det er lykkedes direktør Poul Petersen at formidle et gæstespil fra *Lübeck Stadtheater* i de to ovenfor nævnte dage.

Kunstnere fra Lübeck opfører Bertolt Brechts berømte skuespil *Mutter Courage und ihre Kinder*, som for et par sæsoner siden blev opført med stor succes på *Det kgl. Teater* i København. Det er iscenesat af den kendte instruktør fra Bert Brechts eget teater i Berlin, Carl Maria Weber, musikken er af Paul Dessau, dekorationer og kostumer af Jürgen Dreier og titelrollen spilles af Elisabeth Olivier.

Elin Reimer som tante Sofie – Jørgen Fønss som Jesper – Erno Müller som Kasper, Christoffer Bro som Jonathan og Peter Eszterhas som løven i »Folk og Røvere i Kardemomme By«.

Orientering

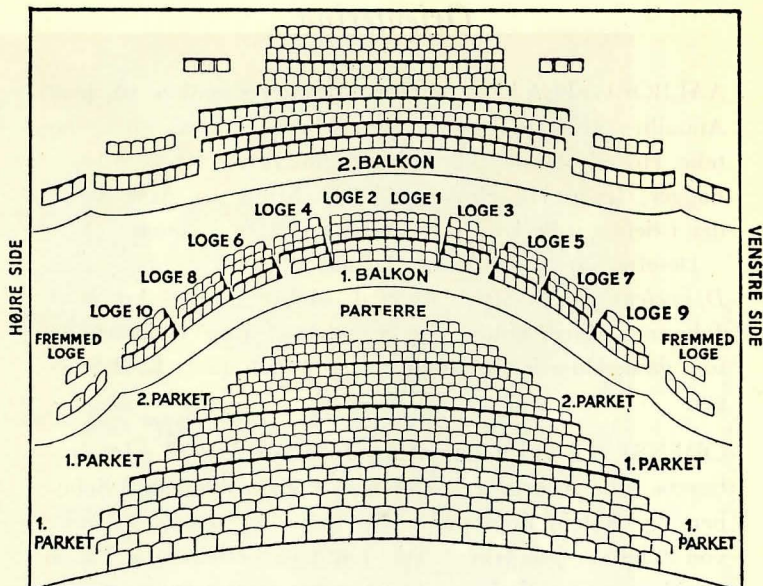
AALBORG TEATER har første januar premiere på Jean Anouilh's »Vildfuglen« i Karen Marie Løwerts iscenesættelse. Hovedrollerne spilles af: Susanne Bruun Koppel, Inger Bagger, Irwin Hasselmann, Holger Munk og Arne Weel, der i denne rolle kan fejre sin 70 aars dag i januar.

Derefter sætter Aalborg Teater »Den, der spiser med Djævelen« på plakaten. Det er dansk uropførelse, skrevet af Johannes Mario Simmel og iscenesat af Inge Hvid Møller som gæst. Hovedrollen spilles af en anden gæst: Karl Stegger.

ODENSE TEATER har nytårsaften premiere på »Jomfruburet«. Rita Angela spiller Hanne, Preben Borggaard Schubert og Øystein Frantzen er indkaldt som gæst til at spille von Schober. Jon Iversen står for iscenesættelsen og Birthe Bachhausen for dansene.

Efter »Jomfruburet«, engang i februar, bliver der premiere på Max Frischs »Biedermann og Brandstifterne« i gæsten Leon Feders opsætning. »Biedermann og Brandstifterne« får dermed danmarkspremiere. Titelrollen – Biedermann – spilles af Finn Lassen.

AARHUS TEATERs næste premiere bliver »Fra bord til bord« – to skuespil af Terence Rattigan – i Gyrd Löfqvists iscenesættelse og med Nina og Ebbe Rode som gæster. Hovedroller spilles iøvrigt af: Mime Fønss, Bodil Lindorff, Marie Brink, Lise Wolst og Paul Smyrner.

	Ord. pris		Ord. pris
1. parket, 1.-6. rk.	12,00	Fremmed loge, 1. rk.	14,00
1. parket, 7.-10. rk.	10,00	Fremmed loge, 2. rk.	10,00
2. parket	8,00	2. balkon, 1. rk.	8,00
Parterre	7,00	2. balkon, 2. rk. midt for .	6,00
1. balkon, 1. rk.	12,00	2. balkon, 2. rk. siderne ..	5,00
1. balkon, 2. rk. loge 1-4 .	12,00	2. balkon, 3.-4. rk.	5,00
1. balkon, øvr. rk. loge 1-4	10,00	2. balkon, 5.-7. rk.	4,00
1. balkon, øvr. rk. loge 5-10	8,00	2. balkon, 8.-10. rk.	2,00
Klapsæder, 1. balkon	6,00		

Billetter kan købes og forudbestilles uden forhøjelse 6 dage frem fra kl. 11-17 i Scalas forhal. Derudover salg til forestillingsdagen fra kl. 17 i bil-
letkontoret i teatrets forhal. — **Telefon 2 26 22.**

Billet-priserne kan forandres ved gæstespil, tournee og særforestillinger. — Ved tlf.-bestilling betales et noteringsgebyr af 15 øre pr. billet. — Alle ovennævnte priser er incl. garderobe.